

Sygn. akt V CZ 30/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Paweł Grzegorzczak (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. Spółki z o.o. w C.
przeciwko Spółce Restrukturyzacji Kopalń S.A. w B.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 7 kwietnia 2017 r.,
zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 grudnia 2016 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 września 2016 r. Sąd Apelacyjny , uwzględniając apelację pozwanej Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., zmienił wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 października 2015 r. w punkcie 1, o tyle, że zasądzoną na rzecz powódki M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 200 391,57 zł obniżył do kwoty 12 362,72 zł oraz w punkcie 3 w ten sposób, że zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 6510, 23 zł tytułem kosztów procesu, w pozostałym zaś zakresie oddalił apelację.

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2016 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki skierowaną przeciwko wyrokowi tego Sądu z dnia 28 września 2016 r., wskazując, że brak w sentencji zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia co do oddalenia pozwu w zakresie kwoty 188 028,85 zł czyni wyrok w tej części nieistniejącym, co uniemożliwia jego skuteczne zaskarżenie w tym zakresie.

W zażaleniu na to postanowienie powódka zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 398⁶ w związku z art. 325 i art. 386 k.p.c. przez bezzasadne uznanie, że Sąd Apelacyjny , zmieniając wyrokiem z dnia 28 września 2016 r. wyrok Sądu Okręgowego z dnia 9 października 2015 r., nie oddalił powództwa co do niezasądzonej kwoty pieniężnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zmieniając wyrok Sądu Okręgowego Sąd Apelacyjny obniżył zasądzoną w pierwszej instancji sumę do kwoty 12 362,72 zł, nie oddalając powództwa ani nie podejmując jakiegokolwiek innej decyzji procesowej co do pozostałej kwoty żądanej pozwem. Zgodnie z art. 351 k.p.c. wyrok niepełny, niezawierający jednego z rozstrzygnięć przesądzających o dochodzonym roszczeniu, może być uzupełniony na wniosek strony, złożony w terminie dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku. Treści brakującego rozstrzygnięcia co do roszczenia pieniężnego objętego powództwem, a także merytorycznego lub procesowego (odrzucenie pozwu, umorzenie postępowania) charakteru tego rozstrzygnięcia, nie można natomiast

domniemywać na podstawie wykładni sformułowań użytych w sentencji lub na podstawie uzasadnienia wyroku.

W tym stanie rzeczy, wobec niezłożenia wniosku o uzupełnienie wyroku, podzielić należało stanowisko Sądu Apelacyjnego, harmonizujące z ugruntowanym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego, że skarga kasacyjna została skierowana przeciwko nieistnjącemu orzeczeniu, co skutkowało koniecznością jej odrzucenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 1997 r., II CKN 15/97, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 89, z dnia 7 października 1998 r., II UKN 247/98, OSNP 1999, nr 20, poz. 665, z dnia 11 września 2002 r., V CKN 1165/00, niepubl., z dnia 7 lipca 2011 r., II CSK 37/11, niepubl., z dnia 12 grudnia 2013 r., III CSK 300/13, niepubl. i z dnia 20 grudnia 2013 r., III CSK 326/13, niepubl., a także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2013 r., III CSK 247/12, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw

kc